

CÀ PHÊ VỚI NGÀI

*Bên ven hồ vắng, ly cà phê
Quanh ta lặng lẽ buổi chiều về
Gió lùa xào xạc lăn tăn sóng
Ta với mình ta chẳng bạn bè.*

*Ngồi đây ta uống chỉ mình ta
Nhìn khói hương thơm lan tỏa xa
Từng giọt nhẹ rơi rơi xuống đáy
Nhấp ngụm cà phê chọt nhận ra.*

*Một mình ta uống chẳng đơn côi
Vì Ngài ở đó với ta thôi
Dẫu ta chẳng thấy Ngài đâu cả
Chỉ trời mây nước gió rơi rơi.*

Ngài ở mà ta tưởng xa xôi

*Thật ra gần gũi chẳng cần lời
Trò chuyện với ta từng giọt nhỏ
Lan tỏa hương thơm nhắc nhở lời.*

*Hồ nước lung linh một bức tranh
Thì ra Ngài ý tứ để dành
Cho ta lặng lẽ ngồi chiêm ngắm
Đôi đốc nghiêng nghiêng thắm cỏ xanh.*

*Vài cây thông đứng lặng lẽ bên
Bao nhiêu cây nữa chẳng biết tên
Có phải vô tình ra đây đứng
Xào xạc với ta buổi chiều lên.*

*Ngài sai chúng đứng lặng bên ta
Nhắc nhở tình Ngài đâu có xa
Khi ta chiêm ngắm bên hồ nước
Ngồi uống cà phê và nhận ra.*

*Hôm nay ta uống chẳng với ai
Vì ta uống với một mình Ngài
Ngắm công trình Ngài tay Ngài đã
Gửi đến cho ta tình bao la.*

Tháng 8/2018

Nhân một lần đến thăm hồ trung tâm TP. Bảo Lộc, Lâm Đồng
Nhà Quê